

สรุปการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู เกี่ยวกับโครงการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป.๖ ระดับประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๒๗ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเรื่องกระบวนการดำเนินงาน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพ ผลกระทบจากการดำเนินการประเมินคุณภาพ สิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู ระหว่างจังหวัดที่มีผลการประเมินลำดับที่ ๑-๑๐ ลำดับที่ ๓๒-๔๑ ลำดับที่ ๖๔-๗๓ เกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพ และผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป.๖ ระดับประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๒๗ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สมมติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู ระหว่างจังหวัดที่มีผลการประเมินลำดับที่ ๑-๑๐ ลำดับที่ ๓๒-๔๑ ลำดับที่ ๖๔-๗๓ เกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพและผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป.๖ ระดับประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๒๗ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ แตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในจังหวัดที่มีผลการประเมินลำดับที่ ๑-๑๐ ลำดับที่ ๓๒-๔๑ ลำดับที่ ๖๔-๗๓ ประกอบด้วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ๓๐ คน หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ๓๐ คน ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ๑๘๐ คน

หัวหน้าการประชุมศึกษาอำเภอ 29 คน ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประชุมศึกษาอำเภอ 29 คน ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และครูใหญ่โรงเรียนประชุมศึกษา 90 คน ครูประจำชั้นประชุมศึกษา ปีที่ 6 90 คน รวมทั้งสิ้น 478 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามศึกษานิเทศก์สำนักงานการประชุมศึกษาจังหวัด แบบสอบถามหัวหน้าการประชุมศึกษาอำเภอ ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประชุมศึกษาอำเภอ ผู้บริหารโรงเรียนและครู และแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการการประชุมศึกษาจังหวัด

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือ 3 ชุด โดยการหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย หาความถี่ของความคิดเห็น การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียวและการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ่ ปราากฎผลการวิจัยดังนี้

1. ในด้านความเข้าใจรายละเอียดของโครงการ ทุกกลุ่มลำดับมีความเข้าใจในระดับมากและระดับปานกลาง ในด้านความพร้อมในการดำเนินงานตามโครงการ ส่วนมาก กลุ่มลำดับกลางและกลุ่มลำดับต่ำมีความพร้อมในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มลำดับสูงมีความพร้อมในการดำเนินงานในระดับมาก ส่วนความพร้อมของโรงเรียนในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง การเตรียมพร้อมในการดำเนินงานตามโครงการส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่ามีการเตรียมไว้เพียงไม่สมบูรณ์ ส่วนการเตรียมการดำเนินงานตามโครงการนั้น ในเรื่องการประชาสัมพันธ์โครงการ การแต่งตั้งกรรมการขึ้นมาดำเนินงาน การซื้อขายรายละเอียดโครงการให้กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทราบ การตรวจสอบความนพร่องของเครื่องมือในการประمهินส่วนมากของทุกกลุ่มตอบว่า มีการดำเนินงานดังกล่าว สำหรับการเปลี่ยนโรงเรียนประจำเมืองจากโรงเรียนที่สูงไปแล้วเดิมส่วนมากตอบว่าไม่มี และในกรณีที่เปลี่ยนโรงเรียนประจำ ส่วนมากจังหวัดได้ทำการสัมภาษณ์ร่วมกันโรงเรียนที่ใช้ประจำเมือง

สำหรับกระบวนการดำเนินงานของจังหวัดต่าง ๆ ในเรื่องการสุ่มนักเรียนเข้าสอบ ของจังหวัดส่วนมากตอบว่าล้วนโดยการจับสลากทั้ง 3 กลุ่ม การจัดห้องสอบส่วนมากจะเป็นผู้ดำเนินการสอบ การจัดให้นักเรียนนั่งสอบส่วนมากจะจัดให้นั่งเรียงตามมตุชีร รียงชื่อและส่วนมากจะจัดให้นั่งโดยละคน การซื้อขายในการทำแบบทดสอบส่วนมากจะใช้ริบบ์ดำเนินการสอบอ่านและอธิบายให้ฟัง

เด็กอ่านในใจตาม ส่วนกรรมการคุณสอบภาคความรู้ส่วนมากจะใช้กรรมการ 2 คนต่อห้องเรียน 1 ห้อง และกรรมการสอบภาคปฏิบัติส่วนใหญ่จะใช้กรรมการ 2 คน ต่อห้องเรียน 1 ห้องสำหรับผู้ตรวจสอบรายค่าตอบ จะเป็นกรรมการผู้ค่า เนินการสอบ เป็นส่วนใหญ่

2. ในด้านกระบวนการค่า เนินงานตามโครงการ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู ในกลุ่มลำดับสูง กลุ่มลำดับกลาง เท็นว่ามีปัญหาน้อย เกือบทุกอย่าง ส่วนผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูในกลุ่มลำดับต่ำ เท็นว่ากระบวนการค่า เนินงานส่วนใหญ่จะมีปัญหาระดับปานกลาง และ เมื่อเปรียบเทียบความคิด เท็นต่อกระบวนการค่า เนินงานทั้ง 3 กลุ่มมีความคิด เท็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มลำดับสูงกับกลุ่มลำดับต่ำและกลุ่มลำดับกลางกับกลุ่มลำดับต่ำมีความเห็นแตกต่างกัน เป็นรายคู่ที่ระดับมีนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งผลที่ได้นี้เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

ความคิด เท็นอื่นต่อกระบวนการค่า เนินงานตามโครงการของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครู ส่วนใหญ่ เท็นว่า นโยบายของโครงการ เหมาะสมดีแล้วคร่าวค่า เนินงานต่อไปอย่างต่อเนื่อง แต่ครรภำนด เป็นนโยบายที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกโรงเรียนและครัวท่า เพื่อพัฒนาคุณภาพของคน เองไม่ควรนำไปเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ส่วนเรื่องการค่า เนินงานก็ เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย แต่ครัวทาวีธีลดความคลาดเคลื่อนและความช้าช้อนในการค่า เนินงานประจำ เมินกับหน่วยงานอื่น ๆ ในเรื่องความร่วมมือของโรงเรียนและนักเรียนที่ใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่าให้ความร่วมมือดี การประเมินตามโครงการ การตรวจให้คะแนนก็ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย แต่ครัวปรับปรุง เกณฑ์การให้คะแนนของภาคปฏิบัติบ้าง ส่วนงบประมาณที่จัดให้นั้น ส่วนใหญ่ เท็นว่ามีไม่เพียงพอ ควรเพิ่ม ในเรื่องความคิด เท็นอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้จะ เป็นเรื่องการสุ่มตัวอย่างน้อยไป การจัดลำดับจังหวัดยัง เชื่อถือได้ยาก เพราะตัวแปรมีมาก และความมีการตรวจสอบใน เรื่องคุณภาพของเครื่องมือ

3. ความคิด เท็นต่อเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามโครงการ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครูในกลุ่มลำดับสูงและกลุ่มลำดับกลาง ส่วนใหญ่ เท็นว่ามีปัญหาน้อย ส่วนกลุ่มลำดับต่ำ เท็นว่า เครื่องมือในการค่า เนินงานส่วนใหญ่จะมีปัญหาระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิด เท็นต่อ เครื่องมือในการประเมินคุณภาพนักเรียนปรากฏว่าทั้ง 3 กลุ่มลำดับ คือ กลุ่มลำดับสูง กลุ่มลำดับกลาง และกลุ่มลำดับต่ำ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มลำดับสูงกับกลุ่มลำดับต่ำ และ กลุ่มลำดับกลางกับกลุ่มลำดับต่ำ มีความเห็นแตกต่างกัน เป็นรายคู่ที่

ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

ความคิดเห็นอื่น ๆ ต่อเครื่องมือในการประเมินคุณภาพตามโครงการ ในเรื่อง คำชี้แจงและความชัดเจนในการพิมพ์แบบทดสอบ ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความชัดเจนดีไม่มีปัญหา ส่วนความยากง่ายของแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ค่อนข้างจะมาก ความชัดเจนของภาษาส่วนใหญ่ชัดเจนดีแล้ว แต่จะมีปัญหาในเรื่องความหมายบ้าง ความตรงของแบบทดสอบส่วนใหญ่ตอบว่า มีความตรงค่อนข้างสูง แต่ควรปรับปรุงการวัดพฤติกรรมในกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย

4. ในด้านผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครุ ส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินงานตามโครงการมีผลกระทบในทางบวกหรือทางที่ดีในระดับปานกลางถึงมาก และทุกกลุ่มเห็นว่าผลจากการดำเนินงานตามโครงการ จะมีผลให้ผู้บริหารและครุผู้สอนเร่งรัดการเรียนการสอนมากขึ้นในระดับมาก และเห็นว่าผลจากการดำเนินงานตามโครงการ มีผลกระทบทางบวกต่อการเร่งคุณภาพนักเรียน ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

ส่วนผลกระทบในทางบวกด้านอื่น ๆ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครุ เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการ ทำให้เกิดความร่วงกับการศึกษาสนใจในการปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษามากขึ้น เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผลการประเมินครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ครุและผู้บริหาร ทางบวกปรับปรุงตนเอง นอกจากนี้ผลการประเมินยังทำให้ทุกคนเห็นความสำคัญของงานวิชาการ เป็นประโยชน์ในการวางแผน ครุสอน เดิมเวลาและ เดิมหลักสูตรอีกด้วย

ในด้านผลกระทบในทางลบทุกกลุ่มลำดับ เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการ มีผลในทางลบต่อข้อวัญและกำลังใจของผู้บริหารการประเมินศึกษาในระดับปานกลาง ส่วนผลกระทบทางลบต่อข้อวัญและกำลังใจของครุผู้สอนกลุ่มลำดับกลางและกลุ่มลำดับต่ำ เห็นว่ามีผลกระทบในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มลำดับสูงส่วนใหญ่เห็นว่าจะมีผลกระทบในทางลบในระดับมาก

ส่วนผลกระทบในทางด้านลบอื่น ๆ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครุ ส่วนใหญ่โดยเฉพาะกลุ่มลำดับต่ำเห็นว่า ถ้าดำเนินการประเมินตามโครงการไปให้คุณให้ไทย จะกระทบต่อข้อวัญ และกำลังใจจังหวัดที่อยู่ลำดับท้าย ๆ หรืออาจจะทำให้เกิดการทุจริตในการประเมินได้ เพื่อชื่อเสียงของตนเอง หรืออาจทำให้โรงเรียนเร่งเฉพาะการสอนเพื่อสอบอย่างเดียวและอาจจะเร่งเฉพาะชั้น ป.๖ อีกด้วย ผลกระทบในทางลบอีกด้านหนึ่งที่พบกันมาก็คือ การประเมินลักษณะนี้ ทำให้หน่วยงานระดับปฏิบัติงาน เสียเวลา เพราะเมื่อนักศึกษา脱落เวลา และเห็นว่าผู้บริหารอาจนำ

ไปใช้เป็นเงื่อนไขในทางที่ไม่ถูกต้องอีกด้วย

ผลการ เปรียบเทียบความเห็นในด้านผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการ
ประมุนคุณภาพนักเรียนชั้น ป.๖ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครูในกลุ่มล้ำดับสูง กลุ่มล่าดับกลาง
และกลุ่มล่าดับต่ำมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มล้ำดับ
กลางกับกลุ่มล้ำดับต่ำมีความเห็นแตกต่างกัน เป็นรายคู่ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งเป็นไปตาม
สมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

5. ในด้านความคิดเห็นในสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับโครงการ ผลการวิจัย พอลรุปได้ดังนี้

5.1 ด้านการดำเนินงานตามโครงการมีสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข คือ ในเรื่อง
นโยบายของโครงการควรให้ชัดเจนและทำความเข้าใจแก่ครูให้ทั่วถึงและนำไปควรนำผลมา
เปรียบเทียบระหว่างจังหวัด การแจ้งนโยบายควรกำหนดปฏิทินการปฏิบัติให้แน่นอน การวางแผน
การ เก็บข้อมูลความมั่นคงประจำเดือน เพียงพอ และแบบฟอร์มต่าง ๆ ควรกำหนดให้แน่นอนไม่ควร
เปลี่ยนแปลงไปบ่อย ๆ การส่งข้อสอบไปยังจังหวัดควรส่งล่วงหน้าให้นานพอที่จังหวัดตรวจสอบได้
และก่อนส่งควรมีระบบตรวจสอบเครื่องมือก่อน การดำเนินการสอบ ควรมีคู่มือดำเนินการอย่าง
เพียงพอ การตรวจสอบให้คะแนนและเกณฑ์การให้คะแนนไม่ควรกำหนดคะแนน เป็นครึ่งคะแนนและเกณฑ์
การให้คะแนนควรละ เอียดชัดเจน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประมุนควรใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพ
เท่านั้น การอภิปรายผลการประมุนควรทำอย่างกว้างขวางทุกแง่ทุกมุม ภาษาที่ใช้ให้ง่ายต่อการ
เข้าใจ มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน และควรทำรายงานให้สูง เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบอย่างทั่วถึง ในเรื่อง
งบประมาณควรเพิ่มให้เพียงพอ และแยกงบประมาณออกจากงบประมาณการประมุนระดับจังหวัด
ต่างหาก

5.2 ด้านเครื่องมือในการประมุนตามโครงการ มีสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข
คือ การสร้างเครื่องมือควรให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุมจังหวัดได้ทุกแห่งทุกมุม มีความตรงตามสมรรถภาพ
ที่ต้องการวัดและควรเพิ่มสมรรถภาพในการสูดในกลุ่มทักษะภาษาไทยค้าย ส่วนเกณฑ์การให้คะแนน
ของแบบประมุนนั้นในกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัยควรให้ชัดเจน และเกณฑ์แบบประเมินอื่น ๆ ควรให้
เป็นปรนัยและควร เป็นมาตรฐานสัมพันธ์กับที่โรงเรียนเคยใช้อยู่ ส่วนรับอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ในการ
ประเมินควรมีให้พร้อม เช่น นาฬิกาจับเวลา และควรหลีกเลี่ยงการลงทุนที่สูง ส่วนสิ่งที่ควร
ปรับปรุงแก้ไขอื่น ๆ ของเครื่องมือในการประมุนมีดังนี้คือ ควรเน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น

ควรตรวจสอบเวลาให้เหมาะสมกับงาน และควรมีภาพประกอบให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

๖. ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประชุมศึกษาจังหวัด เกี่ยวกับโครงการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป.๖ ระดับประเทศ ผลการวิจัยพบว่าในเรื่องความเข้าใจรายละเอียดของโครงการ ส่วนใหญ่ทั้ง ๓ กลุ่มตอบว่ามีความเข้าใจมาก ส่วนการเตรียมการในการดำเนินงานของจังหวัดต่าง ๆ ส่วนมากเห็นว่าอยู่ในระดับมาก (ความถี่รวม ๑๖) ส่วน noknun เห็นว่ามีการเตรียมการในระดับปานกลาง

ด้านช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมประเมินส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมแล้ว (ความถี่รวม ๒๖) การแจ้งนักเรียนโดยนายผู้อำนวยการการประชุมศึกษาจังหวัดส่วนมากเห็นว่าเหมาะสม ส่วนที่เห็นว่าไม่เหมาะสมให้เหตุผลว่ากระชันชิดเกินไป (ความถี่ ๖) และไม่ชัดเจน (ความถี่ ๒) ด้านการส่งตัวอย่างในการประเมินกลุ่มลำดับสูงและกลุ่มลำดับกลาง ส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสม ส่วนกลุ่มลำดับต่ำเห็นว่ามีความเหมาะสมและไม่เหมาะสมจำนวนเท่ากัน (ความถี่ ๕ เท่ากัน) ส่วนเหตุผลที่เห็นว่าไม่เหมาะสมส่วนมากจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างน้อยไป หรือไม่กระจายครอบคลุม ส่วนกรรมการดำเนินการสอนนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมแล้ว การวิเคราะห์และอภิปรายผลการประเมินกลุ่มลำดับกลางและกลุ่มลำดับต่ำ ส่วนใหญ่เห็นว่าไม่ควรนำผลไปเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด ส่วนกลุ่มลำดับสูงส่วนมากเห็นว่าไม่ควรนำผลไปเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด และอีกส่วนหนึ่งก็เห็นด้วยกับการเรียงลำดับนั้น เพราะจะได้รู้ว่าคัวของนั้นอยู่จุดใด งบประมาณในการดำเนินงานส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เพียงพอ

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประชุมศึกษาจังหวัด ในแง่ความเหมาะสมของเครื่องมือกลุ่มลำดับสูงและกลุ่มลำดับกลางส่วนมากเห็นว่าการใช้ข้อสอบเดียวกันทั่วประเทศ ยุติธรรมแล้ว ส่วนกลุ่มลำดับต่ำ เห็นว่าเครื่องมือการประเมินหลายสมรรถภาพและเห็นว่าเหมาะสมแล้วครองความหลักสูตร ส่วนในแง่ความน่ารื่นรมย์ ส่วนใหญ่เห็นว่าข้อสอบคณิตศาสตร์ยากเกินไป (ความถี่รวม ๑๒) เอกสารกลุ่มลำดับต่ำส่วนมากเห็นว่าข้อสอบบางฉบับเนื้อหาไม่เป็นกลาง

ความคิดเห็นต่อผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการในทางบวก ส่วนใหญ่ทั้ง ๓ กลุ่ม เห็นว่าทำให้ครุภาระต้องรับมากขึ้น (ความถี่รวม ๑๑) ส่วนทางลบนั้นกลุ่มลำดับสูงเห็นว่ามีผลทำให้เกิดความลำบากใจเพราผลยังไม่เป็นที่ยอมรับ (ความถี่ ๓) และคิดว่าผลด้านนี้ไม่น่าจะมี (ความถี่ ๓) มากที่สุด ส่วนกลุ่มลำดับกลางและกลุ่มลำดับต่ำเห็นว่าทำให้ครุวิกฤต

ก้าวผลต่อผลการประมีนมากที่สุด (ความถี่ 4 เท่ากันทั้งสองกลุ่ม)

ในด้านสิ่งที่ควรปรับปรุงและแก้ไข ส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่าการแจ้งนโยบาย ควรให้เร็วขึ้น (ความถี่รวม 12) ส่วนการดำเนินงานตามโครงการเห็นว่า เหมาะสมแล้ว (ความถี่รวม 11) ส่วนข้อเสนอแนะในการดำเนินงานครั้งต่อไปเห็นว่าการสู่มูลค่าอย่างไร ในการประเมินควรให้มากขึ้น (ความถี่รวม 8) และอย่างให้เป็นการแข่งขันด้วยของมากกว่าแข่ง กับจังหวัดข้างเคียง (ความถี่รวม 6)

ในด้านความคิดเห็นอื่น ๆ ที่มีต่อโครงการ ของผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัดเห็นว่า ผลจากการประมีนคุณภาพนักเรียนภายในจังหวัดของตน กลุ่มลำดับกลางและกลุ่ม ลำดับสูงมีความพอใจต่อคุณภาพของนักเรียนภายในจังหวัดของตน เป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มลำดับต่ำ มีความพอใจและยังไม่พอใจจำนวนเท่ากัน (ความถี่ 5 เท่ากัน) ส่วนการคาดการณ์ว่าใน ปีการศึกษา 2528 คุณภาพนักเรียนของภายในจังหวัดจะดีขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ กลุ่มลำดับสูง และกลุ่มลำดับกลางส่วนใหญ่เห็นว่าดีขึ้น ส่วนกลุ่มลำดับต่ำล้วนมากเห็นว่ายังไม่แน่ใจ ส่วนมีข้อหา สำคัญของการดำเนินงานส่วนมากเห็นว่างบประมาณไม่เพียงพอทั้ง 3 กลุ่ม (ความถี่รวม 21) และในเรื่องความเชื่อถือของผลการประมีนตามโครงการ กลุ่มลำดับสูง กลุ่มลำดับกลางส่วนใหญ่ เห็นว่าอยู่ในระดับมาก (ความถี่ 5 และ 7 ตามลำดับ) ส่วนกลุ่มลำดับต่ำส่วนมากเห็นว่าอยู่ใน ระดับปานกลาง (ความถี่ 6)

อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู เกี่ยวกับโครงการประมีน คุณภาพนักเรียนชั้น ป.6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2527 ของสำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ ท่าให้รู้กระบวนการดำเนินงานตามโครงการของจังหวัดค่าง ๆ มีข้อหาของ การดำเนินงานตามโครงการ มีข้อหา เกี่ยวกับ เครื่องมือที่ใช้ประมีนตามโครงการ ผลกระทบจาก การดำเนินงานตามโครงการ และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขของการดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านกระบวนการดำเนินงานตามโครงการของจังหวัดค่าง ๆ จากการศึกษา ในเรื่องกระบวนการดำเนินงานของจังหวัดค่าง ๆ พนวจในเรื่องความพร้อมของจังหวัดและ โรงเรียนในการดำเนินงาน ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความพร้อมในระดับ

ปานกลาง ส่วนการ เครื่ยมความพร้อมในการดำเนินงาน ส่วนใหญ่ตอบว่า เครื่ยมไว้แต่ไม่สมบูรณ์ จากสิ่งที่ได้ตั้งกล่าวแสดงว่าความพร้อมของจังหวัดค่อนข้าง ฯ ใน การดำเนินงานตามโครงการยังไม่มีถึงระดับมากก็ เพราะการดำเนินงานตามโครงการนี้ เพื่มภารกิจอย่างกว้างขวาง เป็นปัจจุบัน ความพร้อมในการดำเนินงานย่อมไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร และอีกประการหนึ่งการแจ้งนโยบายการประเมินรู้สึกจะชัดมาก ดังความเห็นของผู้อำนวยการการประเพณศึกษาจังหวัดหลายจังหวัด จึงอาจทำให้ความพร้อมของจังหวัดยังไม่ถึงระดับมากด้วย เหตุผลดังกล่าวแล้ว จึงทำให้การ เครื่ยมพร้อมในการดำเนินงานตามโครงการไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ในเรื่องการ เครื่ยมการดำเนินงานของจังหวัดค่อนข้าง มีภารกิจเดินทางดำเนินงานตามโครงการ มีการซื้อขายสัมภัติให้โกรธ เรียนรับทราบ มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นมาดำเนินงานตามโครงการ มีการซื้อขายสัมภัติให้กรรมการเข้าใจรายละเอียดของโครงการ ซึ่งก็เป็นการดำเนินงานตามรูปแบบที่ต้องการให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทันเวลาที่กำหนด ส่วนการทดสอบความบกพร่องของเครื่องมือในการประเมินก่อนนำไปใช้ส่วนมากตอบว่า มี ซึ่งเป็นไปตามคำแนะนำในการดำเนินการสอน ที่ว่าให้ตรวจสอบความบกพร่องของแบบทดสอบ เพื่อจะได้แก้ไขให้เรียบร้อยก่อนนำไปใช้ทุกครั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการประเพณศึกษาแห่งชาติ 2527:7)

ส่วนการดำเนินการสอนของจังหวัดค่อนข้าง ฯ ในเรื่องการสุ่มตัวอย่างนักเรียนเข้าสอบในกรณีที่นักเรียนมากเกินความต้องการ ส่วนมากจะใช้วิธีการจับสลาก ซึ่งเป็นวิธีสุ่มแบบง่ายและจะทำให้ทุกคนมีลิทธิ์ได้รับการสุ่มเท่าๆ กัน การสุ่มนักเรียนเข้าสอบนี้ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครุเท่านั้นว่าได้ใช้วิธีการค่อนข้าง ฯ กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางสำนักงานคณะกรรมการการประเพณศึกษาแห่งชาติไม่ได้ระบุวิธีการสุ่มให้ชัดเจน เพียงแต่แนะนำให้ทางจังหวัดสุ่มนักเรียนจากบัญชีเรียกชื่อและให้ได้จำนวนชายหญิงเท่าๆ กันเท่านั้น ในการจัดที่นั่งให้นักเรียนนั่งสอบนั้น ส่วนมากจะเรียงตามบัญชีเรียกชื่อและจะจัดให้นั่งโดยละ 1 คน ซึ่งก็เป็นไปตามคำแนะนำในการประเมินตามบัญชีเรียกชื่อและจะจัดให้นั่งโดยละ 1 คน นั้น ก็ เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้นักเรียนคุยกับกัน ส่วนการซื้อขายวิธีทำแบบทดสอบ ส่วนมากก็เป็นไปตามคำแนะนำของการดำเนินการสอนตามโครงการ คือให้ผู้ดำเนินการสอนอธิบายโดยอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนอ่านในใจตามไปพร้อมกัน สำหรับกรรมการคุมสอบส่วนมากจะใช้กรรมการ 2 คน ทั้งนี้ก็เป็นไปตามหลักทฤษฎีของการดำเนินการสอนที่ว่า ฯ ไป คัง ตร. โกรกิพ ประวัลพฤกษ์ และ สมศักดิ์ ลินธุระเวชญ์ (2523 : 212) ได้กล่าวไว้ว่าในห้องสอบหนึ่ง ฯ ควรมีผู้คุมสอบไม่น้อยกว่า 2 คน

2. ความคิดเห็นค้านกระบวนการทำงาน เมื่อพิจารณาやりการความคิดเห็นทุกข้อ กระหงพนว่า 'โดยเฉลี่ย เห็นว่า เป็นมีญาณอย แต่มีบางข้อที่บางกลุ่มเห็นว่า เป็นมีญาณในระดับปานกลางถึง เป็นมีญาณมากได้แก่ เรื่อง การสุ่มอ่า เกอ โรงเรียนที่จะประเบินความโครงสร้างกลุ่ม ลำดับกล่าง เห็นว่า เป็นมีญาณมาก ($\bar{x} = 2.67$) และจากการรวบรวมข้อคิดเห็นในการสุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรสุ่มตัวอย่างให้มากพอที่จะเป็นตัวแทนประชากรได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดที่ให้ข้อคิดที่สำคัญข้อหนึ่งที่ว่า การสุ่มตัวอย่างนั้นควรเพิ่มจำนวนให้มากขึ้นแสดงให้เห็นว่าในกระบวนการทำงานความโครงสร้างนั้น ควรให้ความสำคัญกับตัวอย่างประชากรมาก เป็นกรณีเช่น นอกจากนี้ยังพบว่าการเบรียบเทียบคุณภาพของนักเรียนชั้น ป.๖ ระดับจังหวัดมีมีญาณระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.22$) ซึ่งผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูที่อยู่ในกลุ่มลำดับตัว เห็นว่า การประเบินคุณภาพควรทำเพื่อพัฒนาคุณภาพของแต่ละจังหวัด ในควรทำเพื่อเบรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ หรือทำเพื่อให้คุณให้โถะ ซึ่งในกลุ่มลำดับสูงและกลุ่มลำดับกล่างก็มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกัน สำหรับการเบรียบเทียบนี้ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดได้ให้ความเห็นว่าอย่างให้เบรียบเทียบคุณภาพของคนเองมากกว่าการเบรียบเทียบจังหวัดอื่น ซึ่งในเรื่องสอดคล้องกับความเห็นของ สมชัย จุปาริชา (สปจ. เชียงราย 2528 : 22-26) ที่ว่าการประเบินคุณภาพนั้นนิใช้อำากจะประจานจังหวัดที่มีผลการประเบินค่าตัว แต่ต้องการทราบว่าจังหวัดไหนคุณภาพค่ากันบ้างจะได้ช่วยเหลือให้ตรงจุด และบรรกสุทธอรินทร์ (2529 : 11-12) ให้ความเห็นว่า การประเบินคุณภาพครึ่งนี้ยังไม่ควรที่จะจัดอันดับของโรงเรียนในแต่ละจังหวัด เพราะอาจจะมีข้อผิดพลาดในกระบวนการอยู่หลายประการ

ส่วนเรื่องความคิดเห็นอีก ๑ เกี่ยวกับกระบวนการคำนวณงานทุกขั้นตอนก เป็นไปด้วยความเรียบร้อยไม่มีมีญาณ แต่จะมีญาณอยู่บ้างในเรื่องงบประมาณ ซึ่งส่วนมากเห็นว่าไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณที่ใช้ในการคำนวณงานโครงการนี้ เป็นงบยอด เดียวกันงบประมาณที่ใช้ในการประเบินผลระดับจังหวัดซึ่งมีจำกัดอยู่แล้ว จึงพลอยยก้าให้บกการประเบินระดับประเทศไม่เพียงพอไปด้วย และในเรื่องการสุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการประเบินส่วนมากเห็นว่าบังไม่มากพอที่จะเป็นตัวอย่างประชากรได้ ซึ่งเรื่องนี้ถ้าพิจารณาการสุ่มตัวอย่างประชากรในการประเบินคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จะเห็นว่าการสุ่มตัวอย่างจะสุ่มครอบคลุมทุกจังหวัด จังหวัดละไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ คน และได้สุ่มโดยคำนึงถึงสัดส่วนจำนวนนักเรียน เป็นเกณฑ์ รวมทั้งข้อจำกัดในด้านงบประมาณและระยะเวลาในการเก็บข้อมูลด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

แห่งชาติ 2528 : 12) ฉะนั้นจะเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ก็ได้พยายามสุ่มตัวอย่างในการประเมินความสอดส่วนแล้ว ทั้งนี้ก็เป็นไปตามข้อจำกัดของงบประมาณ และระยะเวลา เวลาด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ในการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป.6 ระดับประเทศ มีการศึกษา 2528 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติก็พยายามที่จะขยายกลุ่มตัวอย่างประชากรให้มากขึ้นและครอบคลุมทุกอาเภอแล้ว

3. ความคิดเห็นด้านเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นทุกข้อกระทงกลุ่มลำดับสูงและกลุ่มลำดับกลาง เห็นว่ามีบัญญาน้อย จะมีบัญญากลาง คือ เรื่องความเป็นกลางของแบบทดสอบ และในเรื่องความยากง่ายของแบบทดสอบคณิตศาสตร์ ส่วนในกลุ่มลำดับต่ำ เห็นว่าเครื่องมือในการประเมินตามโครงการ เป็นบัญญาระดับปานกลางมากที่สุด และในเรื่องความยากง่ายของแบบทดสอบคณิตศาสตร์มีบัญญาระดับมาก จากผลการวิจัยจะเห็นว่าในเรื่องแบบทดสอบมีบัญญากลางหรือความหมายเหมือนกันที่จะนำไปใช้ทุกห้องที่นั้น ทั้งนี้ก็ เพราะหลักสูตรประถมศึกษาฉบับปัจจุบันได้พยายามที่จะยืดหยุ่นให้แต่ละห้องที่เลือกจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมสมดคล้องกับห้องท่องถื่นของตนเอง แต่การประเมินตามนี้จะประมีนที่ว่ประเทศและใช้ข้อสอบฉบับเดียวกัน ถ้าข้อสอบไม่เป็นกลางแล้วจะมีบัญญามาก โดยเฉพาะในกลุ่มภาระงานและพื้นฐานอาชีพ เพราะกลุ่มนี้ได้เปิดโอกาสให้โรงเรียนเลือกเรื่องที่จะเรียนอย่างกว้างขวาง ข้อสอบบางวิชาอาจจะไม่ตรงกับเรื่องที่เด็กเรียน ทำให้ผลการประเมินคลาดเคลื่อนได้ ในบางเรื่อง เช่น เรื่องการตอนชิงการ เฉลยข้อสอบเกี่ยวกับการตอนมีผู้ให้ทัศนะว่าข้อสอบประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากโรงเรียนและจากเกษตรตำบล จึงทำให้ผลการประเมินได้คะแนนไม่ต่ำกว่าที่ควร แต่ยังไร้ความสามารถสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติก็พยายามที่จะวัดสมรรถภาพกลาง ๆ ที่ใช้ได้กับทุกห้องถื่นแล้ว

ส่วนเรื่องความยากง่ายของแบบทดสอบที่เป็นบัญญามาก คือ แบบทดสอบคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ก็ เพราะจากการประเมินตามโครงการ นักเรียนทั่วประเทศจะได้คะแนนเฉลี่ย 33 เท่านั้น และเมื่อพิจารณาผลที่นำพอใจในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์มีจังหวัดที่มีผลนำพอใจเพียง 1 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ก็แสดงว่าแบบทดสอบคณิตศาสตร์มีลักษณะค่อนข้างยาก แต่ยังไร้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือตามโครงการก็ได้พยายามที่จะสร้างความเนื้อรากของหลักสูตรแล้วการที่นักเรียนทำคะแนนได้น้อย อาจเกิดจากตัวแปรอื่น ๆ เช่น นักเรียนมีพื้นฐานไม่ดีมาจากการชั้นต้น ๆ หรือนักเรียนอาจจะมีความสามารถพื้นฐานทางภาษาไม่ต่ำ จึงไม่สามารถตีความหมายและแก้บัญญาโจทย์ได้

ในเรื่องความคิด เท็นอีน ๆ ต่อเครื่องมือที่ใช้ประเมินความโครงการล่วงมาก เห็นว่า
เหมาะสมแล้ว แต่ก็มีจุดบกพร่องอยู่บ้าง เช่นเรื่องความยากง่ายของแบบทดสอบคณิตศาสตร์ ซึ่งก็
ได้อภิปรายผลดังกล่าวไปแล้วข้างต้น ส่วนอีกจุดหนึ่งที่น่าดำเนินการมากคือ เรื่องความตรงของ
แบบทดสอบในการวัดพฤติกรรมในกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย ซึ่งลักษณะของแบบทดสอบอาจจะไม่
สามารถวัดได้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการ ซึ่งความคิด เท็นนั้นตรงกับข้อสรุปผลการประชุมสัมมนา
เกี่ยวกับ เรื่องการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป.๖ ระดับประเทศที่โรงเรียนเวียงได้ กรุงเทพมหานคร
ซึ่งจะได้กล่าวถึง เครื่องมือในการประเมินว่าแบบวัดภาคความรู้สึก ในกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย
อาจวัดได้ไม่ดีเท่าที่ควรหากจะนำมาใช้อีกคราว เป็นส่วนของการที่เหมือนจริง ให้เด็กได้อยู่ใน
สถานการณ์นั้นจริง ๆ หรืออาจใช้แบบสังเกตให้ครูสังเกต เป็นระยะยาวย โดยไม่บอก เม้าหมายว่า
เป็นการประเมินผลคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ๘๙๗.๑.๑ : ๑๑)
ส่วนในเรื่องความเห็นเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรร่วมมือกับ
กรมวิชาการในการสร้าง เครื่องมือให้ได้มาตรฐานนั้น ผู้ตอบอาจไม่ทราบการคำ เนินงานประมีน
ทุกปี ซึ่งสองหน่วยงานก็ได้ร่วมมือกันสร้างอยู่แล้ว และในการประเมินครั้งนี้ก็ตามการสร้าง เครื่องมือ^๒
ที่ได้รับความร่วมมือจากกรมวิชาการและกรมการฝึกหัดครูอยู่แล้ว

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการคำ เนินงานความโครงการ เพื่อพิจารณา
ความเห็นทุกข้อกระทง พบว่าผลกระทบจากการคำ เนินงานตามโครงการมีระดับปานกลางถึงมาก
ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูในทุกกลุ่มเห็นว่า ทำให้ผู้บริหาร เร่งรัดในการ เรียนการสอนมากขึ้น
ผลกระทบดังกล่าว ผู้วิจัย เชื่อว่าสืบเนื่องมาจากความพยายามของแต่ละโรงเรียนที่จะ เพิ่มคุณภาพ
ของนักเรียนให้สูงขึ้นเป็นลำดับ แต่ทั้งนี้ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู มีความเห็นว่าอาจส่งผลกระทบ
ในทางลบได้ ถ้ามีการนำผลไปให้คุณให้ไทย นอกจากนี้ทุกกลุ่มยังมีความเห็นว่าจะมีผลกระทบด้าน^๓
บวกต่อการ เร่งคุณภาพการประถมศึกษา ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะในปีงบประมาณ ๒๕๒๘ นี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ ได้ประกาศนโยบายอย่างชัดเจนในการที่จะ เร่งวัดคุณภาพของนักเรียนประถมศึกษาอย่าง
จริงจัง โดยมีมาตรการที่สำคัญหลายประการ มาตรการแรกที่เริ่มดำเนินการคือ การประเมิน
คุณภาพนักเรียนชั้น ป.๖ ตามจุดบุญธรรมทางการศึกษาที่ล้ำกัญชงกลุ่มประเมินการต่าง ๆ เพื่อที่จะ^๔
ได้ข้อมูล เป็นแนวทางในการ เร่งรัดคุณภาพนักเรียนต่อไป
ส่วนเรื่องความคิดเห็นอีน ๆ ต่อผลกระทบในการคำ เนินงานความโครงการในทางบวก ส่วนมาก
จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาสนใจในการปรับปรุงการศึกษามากขึ้น ซึ่งส่วนนี้จะ เป็นผลที่ทำให้
คุณภาพของนักเรียนในมีการศึกษา ๒๕๒๘ ที่ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดล่วงมาก เห็นว่า

น่าจะดีขึ้น ส่วนผลกระทบในทางลบนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าถ้านำผลไปให้คุณให้โทษจะเกิดผลกระทบด้านลบๆและกำลังใจ ซึ่งอาจทำให้เกิดการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ตามมา เช่น การสอนของครูจะเน้นสอนเพื่อสอบ เกิดการทุจริตในการสอบหรืออาจทำให้ครูเร่งคุณภาพเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เหล่านี้เป็นต้น

5. ส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงาน จากการศึกษาและรวมรวมในสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขของโครงการ พบว่า ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู ได้ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขไว้หลายประการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมมนาศึกษาจนิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ที่โรงเรียนเรียงให้ กรุงเทพมหานคร หลายประการคือ การสุ่มตัวอย่างครัวให้มากขึ้น และทุกอำเภอ งบประมาณครัวเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมของแต่ละจังหวัด นโยบายครัวแจ้งให้ทั่วถึง เพื่อความเข้าใจตรงกัน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ควรตรวจสอบเครื่องมือและ เฉลยให้ถูกต้องก่อนส่งให้จังหวัดดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ม.ป.ป.: 11-14) นอกจากนี้ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครุยังให้ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขของโครงการไว้ดังนี้ นโยบายครัวให้ชัดเจนและครัวให้อำ เกอและโรงเรียน ทราบโดยมากด้วย แบบทดสอบครัวให้เพียงพอ แบบฟอร์มต่าง ๆ ไม่ควรเปลี่ยนแปลงในขณะปฏิบัติงาน ควรซึ่งแจ้งให้ผู้ปฏิบัติทราบอย่างชัดเจน เกณฑ์การให้คะแนนให้ละ เอียดชัด เจนและไม่ควรให้ครึ่งคะแนน การวิเคราะห์ครัวนำไปเพื่อปรับปรุงคุณภาพเท่านั้น การอภิปรายผลครัว เข้าใจง่ายและเสนอให้ทุกฝ่ายได้ทราบ เครื่องมือในการวัดครัวให้มากฐาน อุปกรณ์การประมีนควรให้พร้อมและครัวหลักเลี้ยงการลงทุนสูงครัว เน้นการวัดภาคปฏิบัติมากขึ้น ครัวใช้ภาคประกอบให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

6. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครู ระหว่างจังหวัดที่มีผลกระทบประเมินลำดับสูง ลำดับกลางและลำดับต่ำ ในด้านกระบวนการดำเนินงาน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพ และผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการพบว่า มีความแตกต่างกัน ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านกระบวนการดำเนินงาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ปรากฏว่ากลุ่มลำดับสูงกับกลุ่มลำดับต่ำและกลุ่มลำดับกลางกับกลุ่มลำดับต่ำ มีความเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นต่อกระบวนการดำเนินงานของกลุ่มตัวแอลกต่างไปจากกลุ่มลำดับสูงและกลุ่มลำดับกลาง และถ้าตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานขั้นต่าง ๆ ตั้งแต่การแจ้งนโยบายโครงการ จนกระทั่งถึง

การอภิปรายผลการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการคุณภาพการประถมศึกษาแห่งชาติ จะปรากฏว่ามีรายชื่อตอนที่กลุ่มล้ำดับค่า เห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง ในขณะที่กลุ่มล้ำดับสูงกับกลุ่มล้ำดับกลาง เท็มว่ามีปัญหาน้อย เช่นในเรื่องการประชาสัมพันธ์โครงการของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กลุ่มล้ำดับค่า เห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง จึงน่าจะทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ของเขตเนื้อหาและสมรรถภาพที่จะประเมินมีปัญหา และความเข้าใจเหล่านี้อาจทำให้การคำนิยงานขึ้นตอนอื่นมีปัญหาตามมาด้วย

สาเหตุอีกส่วนหนึ่งที่อาจทำให้ความคิดของกลุ่มค่าง ๆ แตกต่างกันก็คือการคำนิยงานครั้งนี้เป็นการคำนิยงานอย่างกว้างขวาง เป็นปีแรกและกระชันชิดเกินไป ประกอบกับการประชาสัมพันธ์โครงการยังไม่ทั่วถึง ซึ่งอาจทำให้ความเข้าใจค่าง ๆ ไม่ตรงกัน อีกทั้งกรรมการคำนิยงานตามโครงการกระจายอยู่ทุกจังหวัดและมีหลายชุด ซึ่งเป็นสาเหตุให้การคำนิยงานไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จึงทำให้เกิดปัญหาในการคำนิยงานมากน้อยค่างกัน ในเรื่องโรงเรียนที่ถูกสุม เป็นกลุ่มตัวอย่างก็เช่นกัน บางโรงเรียนอาจยากแก่การปฏิบัติ เพราะอยู่ห่างไกลจนไม่สามารถที่จะจัด เก็บข้อมูลทันตามกำหนดได้ จึงทำให้หลายจังหวัดจำเป็นต้องเปลี่ยนโรงเรียนประเมินใหม่ ประกอบกับงบประมาณในการคำนิยงานมีจำกัด จึงทำให้หลายจังหวัดเกิดปัญหาในการคำนิยงานซึ่งปัญหาการคำนิยงานที่แยกต่างกันนี้อาจจะมีผลต่อล้ำดับที่ของจังหวัดค่าง ๆ ได้

6.2 เปรียบเทียบความคิด เห็นต่อ เครื่องมือในการประเมินคุณภาพ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบ เป็นรายคู่ปรากฏว่ากลุ่มล้ำดับสูงกับกลุ่มล้ำดับค่า และกลุ่มล้ำดับกลางกับกลุ่มล้ำดับค่า มีความเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แสดงให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือของกลุ่มล้ำดับค่า มีความแตกต่างไปจากกลุ่มล้ำดับสูงและกลุ่มล้ำดับกลาง ถ้าตรวจสอบดูปัญหาของเครื่องมือต่อ ก็กลุ่มล้ำดับค่าง ๆ จะพบว่าสิ่งที่น่าจะทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันน่าจะเป็น เรื่องความยากง่ายของแบบทดสอบ และเรื่องความทรง (Validity) ของแบบทดสอบ ทั้งความคงความหลักสูตร ความคงความ เนื้อหาที่จะประเมินผล และความตรงความสมรรถภาพที่จะประเมิน กลุ่มล้ำดับสูงและกลุ่มล้ำดับกลางจะมีปัญหาในเรื่อง เห็นน้อย ยกเว้นความยากง่ายของแบบประเมินกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ทึ้งสองกลุ่ม เห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง ในขณะเดียวกันกลุ่มล้ำดับค่า เห็นว่าในเรื่องความยากง่ายและความทรงของแบบทดสอบจะมีปัญหาระดับปากกลาง ยกเว้นความยากง่ายของแบบทดสอบคณิตศาสตร์จะมีปัญหาในระดับ

มาก จากความเห็นที่แตกต่างกันนี้อาจ เป็น เพราะความรู้สึกหรือความเห็นในเรื่องความยากง่ายของแบบทดสอบนั้น จะขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้สอบทำแบบทดสอบได้ ถ้าผู้สอบทำได้มากแสดงว่าแบบทดสอบนั้นง่าย แต่ถ้าผู้สอบทำได้น้อยแสดงว่าแบบทดสอบนั้นยาก ในเมื่อการประเมินตามโครงการนี้ทำให้นักเรียนหลายจังหวัดทำข้อสอบได้ไม่ค่อยดีนัก จึงทำให้คิดว่าแบบทดสอบมีความยากง่ายไม่เหมาะสมกับเด็กจึงทำให้เกิดมีปัญหาขึ้น ส่วนนักเรียนก็มีลำดับสูงและก็มีลำดับกลางสามารถทำข้อสอบได้จึงไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องนี้มากนัก

ในหัวข้อง เดียวกันความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องความตรงของแบบทดสอบ ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากสาเหตุบนพื้นฐาน เช่น เดียวกันกับความยากง่ายของแบบทดสอบดังที่กล่าวมาแล้ว แต่อีกหลายสาเหตุซึ่งอาจเกิดจากแบบทดสอบไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นหรือเด็กอาจมีปัญหาในเรื่องขับธรรมเนียมประจำเพลี่หรือในเรื่องของภาษาแตกต่างกัน ประกอบกับ เด็กในหลายจังหวัดอยู่ในชนบท เป็นส่วนใหญ่ การจัดการเรียนการสอนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ อาจแตกต่างกันออกไป และเด็กในบางท้องที่ยังไม่มีประสบการณ์หรือคุ้นเคยกับแบบทดสอบบางชนิด จึงทำให้เกิดมีปัญหาในเรื่องความตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมากน้อยแตกต่างกันไป ดังข้อค้นพบจากการวิจัยนี้

6.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านผลกระทบจากการดำเนินงานตามโครงการ พนวิมความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบ เป็นรายคู่ปรากฏว่า กลุ่มลำดับกลางกับกลุ่มลำดับต่ำมีความเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 แต่เมื่อเปรียบเทียบ กับกลุ่มลำดับสูงทั้งสองคู่จะไม่แตกต่างกัน จากผลดังกล่าวอาจสืบเนื่องมาจากกลุ่มลำดับกลางอาจมีผลกระทบจากการดำเนินงานน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้จากการสังเกต สอบถามพบว่ากลุ่มที่มีผลประมีนลำดับสูงจะมีความพึงพอใจต่อผลการประเมินมาก ในอีกมุมหนึ่งอาจเกิดความวิตกกังวลต่อการรักษาระดับคุณภาพของตน เองไว้ ส่วนกลุ่มลำดับต่ำย่อมมีความต้องการที่จะยกระดับคุณภาพของตน เองให้สูงขึ้น ประกอบกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำลังพยายามที่จะเร่งคุณภาพการประถมศึกษาให้สูงขึ้น จึงทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเร่งปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาอย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นสมรรถภาพการทำงานของตน เอง

สาเหตุที่อาจทำให้ความคิดเห็นค่อนข้างแตกต่างกันที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการประถมศึกษา มีความวิตกกังวลว่าผู้บริหารจะนำผลการประเมินไปเป็นเงื่อนไขในการให้คุณให้ไทย จึงทำให้ความคิดเห็นค่อนข้างต่างกันในกลุ่มจังหวัดต่าง ๆ แตกต่างกัน

ออกไป ในขณะ เดียวกันกลุ่มลำดับกล่างอาจติดว่า คุณภาพนักเรียนและลำดับที่จากผลการประเมินก็ไม่ถูกเก็บไป จะนั้นการประเมินตามโครงการนี้จึงไม่มีผลกระทบต่อกลุ่มนักเรียน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้พบว่า ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครูที่มีลำดับการประเมินแตกต่างกัน ยังมีความเข้าใจและความคิดเห็นต่อกระบวนการตัดสินใจ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และผลการประเมินที่นำมาเปรียบโดยเรียง เป็นลำดับที่ อาจส่งผลต่อความรู้สึก และทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องในความเด่น ด้วยของตนเอง จึงทำให้ความคิดเห็นและความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการแตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจก่อให้เกิดมâuหาและอุปสรรคต่อระบบบริหารการประเมินศึกษาได้ซึ่ง เรื่องนี้ทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติควรให้ความสนใจและดำเนินการแก้ไขในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานโครงการประเมินคุณภาพนักเรียนดังนี้

1. ควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ทุกฝ่ายเข้าใจอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
2. การกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ ควรชัดเจนทั้งลายลักษณ์อักษร และการปฏิบัติ
3. การวางแผนการดำเนินงานต้องละเอียดคุณ ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกัน สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
4. ควรมีการประเมินโครงการทุกระยะ เพราะโครงการนี้เป็นโครงการใหญ่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนจำนวนมาก
5. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินควรให้ได้มาตรฐาน
6. ตัวอย่างประชากรควรสุ่มให้ทั่วถึงและมากพอ และควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปในชั้นอื่น ๆ บ้าง
7. ควรวางแผนการที่จะปรับปรุงคุณภาพให้ต่อเนื่องกัน
8. ผู้ดำเนินการควรได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี และเป็นมาตรฐานเดียวกัน
9. ผลการประเมินควรสามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพได้ทันทีในปีการศึกษาต่อไป และควรแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทราบด้วย
10. ควรเน้นการเปรียบเทียบคุณภาพคนสองมากกว่า เปรียบคุณภาพจังหวัด ข้างเคียง

ข้อ เสนอแนะสำหรับการวิจัยอย่าง

1. ควรมีการประเมินคุณภาพโครงการ เชิงคุณภาพ
2. ควรมีการวิจัยผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้
3. ควรวิจัยหาข้อเสนอแนะการประเมินคุณภาพที่เหมาะสม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย